

OLOV SVEDELID
VISKNINGAR
OCH SKRIK

OLOV SVEDELID
VISKNINGAR
OCH SKRIK

Olov Svedelid

Viskningar och skrik

SAGA Egmont

Viskningar och skrik
Omslagsfoto: Shutterstock
Copyright © 2000, 2020 Olov Svedelid och SAGA Egmont
All rights reserved
ISBN: 9788726412383

1. E-boksutgåva, 2020
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

1. Information och kommunikation från allra första början

Gränserna mellan information och kommunikation är inte skarpt avgränsade utan flyter in i varandra. Som mäktiga floder på samma kurs och som viktiga biflöden uppstår PR, men inte reklam i den meningen att man skall sälja en vara eller tjänst. Till det finns andra kanaler för att fortsätta med vattenspråket.

Informationen skall skapa en atmosfär av förståelse så att kommunikationen blir både möjlig och naturlig. Lär man känna förutsättningarna råder förnuftet. Den som inte förstår sammanhang eller grunder och vill hävda en tes höjer rösten och hoppas få rätt genom att skrika värst. Då blir det diktat istället för samtal som är ett annat ord för kommunikation.

Visst finns det tillfällen då informationen också behöver sina skrik och ibland sina viskningar. Tillfället avgör tonläget. Ingmar Bergman kallade en av sina filmer för "Viskningar och rop" och eftersom han har copyright på uttrycket är risken stor för stämning och uppslitande rättegångar så jag väljer att döpa den enkla tesen till "Viskningar och skrik".

Du tycker att logiken haltar betänkligt. Man kan inte både ha det ena och det andra utan man måste bestämma sig. Men livet är fyllt av motsägelser och skenbara motsättningar och ingen har sagt att det alltid måste följa konsekvensens lagar enligt millimeterrättvisans principer. Den som är öppen för intryck förkastar ingenting som ger informationen pedagogiska möjligheter till kommunikation.

Låt mig ge ett lättfattligt exempel och hur långt tillbaka i tiden vi går beror på din ålder. Det handlar nämligen om den viktigaste händelsen i ditt liv – din egen födelse. Du minns den inte men rimligen kan du föreställa dig situationen eftersom du delat skeendet med alla människor som trampat och ännu trampar på denna jord.

Ensam var du inte. Din mamma var – förstås – med, vi förutsätter att din far också deltog, en läkare eller en barnmorska eller sköterska assisterade, vi säger att det var en läkare. Du är precis nyfödd. Ännu har du inget eget liv utan är beroende av navelsträngen. Den klipps av och det dröjer några sekunder innan din organism reagerar och den korta tiden upplevs av dem i rummet som bräddfyllt av frågor.

Så kommer ditt allra första skrik. Spänningen i rummet har varit enorm. Man har väntat på ditt skrik och hållit andan och korsat fingrarna.

Ditt skrik är laddat med information. Du informerar omgivningen att du lever. Att du har röst och inte fötts stum. Att du reagerar normalt och således troligen är normal i alla avseenden. Din mor glömmer på kvinnors förunderliga vis smärtor och utmattning och känner bara moderskapets oblandade glädje. Din far, särskilt om du är första barnet, fylls av en lycka som hotar spränga honom inifrån. Ditt skrik har gjort klart för honom att han har ett barn, han är pappa, genom dig går det personliga livet vidare. Skriket har lösgjort hans drömmar och förhoppningar. Hans blod och hans gener, blandade med din mors, kommer att konkretiseras i en vision om en rosig framtid. Och läkaren är visserligen inte privat engagerad men känner en djup professionell tillfredsställelse över att ha gjort ett gott jobb.

Du sprattlar och det är ännu mer eftertraktad information. Ingenting fattar du av språket men dina